

Mağaradan Arşa-3

Nureddin Yıldız'ın "Dünya Nasıl Dönüyor?" (62.) dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Saraylarımızdan çıkıp mağaralara yürüyebilmeyi Rabbimizden niyaz ediyoruz. Bu niyazımız için de bir plan gerekiyor.

Ancak bir planla saraylarımızdan mağaralara ve oradan da Arş'ın gölgesine çıkılabilir. Bu zamanın Ashab-ı Kehf'i olma iddiasındakilerin çalışma planındaki **ikinci** noktayı vurgulayabiliriz şimdi: Böyle bir iddiadaki genç adam, bütün zamanların ve mekânların genci olmak zorundadır. Bunun anlamı şudur: Öyle bir iman edeceksin ki o iman, bütün zamanlar-mekânlarda geçerli olacak.

Kur'an kursunda okuduğun zamanki takvanı, imam-hatip lisesindeyken takındığın kimliğini, bir cemaatin içindeyken büründüğün kisveyi evlenince veya iş bulunca kaybettiğinde; akrabalarının içinde başka farklı bir yerde başka olduğunda yaşadığın sorunun adı lokal ve yöresel iman taşıma sorunudur. İman, lokal ve yöresel olamaz. Bütün zamanlar ve mekânlar senin olmalı, sen Allah'la beraber olduğun için.

Ali bin ebi Talib radiyallahu anh gibi, gökler yarılsa ve Arş'a kadar tırmanıp orayı görebilsen yine de imanının artmayacağını söyleyebilmelisin. Çünkü şimdi eksik değil ki mucizeler görünce artsın. İman, bütün şartlar için hazır olmalıdır. İhtilallerde yıpranan değil bilakis daha güçlenen iman taşınmalıdır. Medya karşısında taviz vermeye hazır bir imanla mağaraya gidilemez.

Bunun altına iki şey yerleştirmeliyiz: İmanımızın böyle olup olmadığını nasıl test edeceğiz ve bu imanı nasıl oluşturacağız?

Elbette hepimiz, Mekke'de başka İstanbul'da başka bir imanın olamayacağını kabul ederiz. Ama böyle midir gerçekten? Bunu nasıl gerçekleştirebilir ve bütün zamanlar-mekânların mümini nasıl olabiliriz?

Ashab-ı Kehf'in saraydaki imanı ile mağaradaki imanı arasında bir fark yoktu. Kur'an'ımız onları överken saraydaki kimlikleriyle övmektedir. Mağarada onları ölümsüzleştiren olay, saraydayken de yüreklerindeydi zaten: "O delikanlılar..." derken imanlarının büyük olduğuna Allah şahitlik ediyor.

Şöyle değil: Onlar seçildi, mağaraya gittiler ve Allah onlara büyük iman nasip edince büyük adamlar oldular. Hayır. Mağarada artmadı imanları. Mağarada imanları kıyamete kadar onları insanlığın örnekleri yapacak hâle getirdi ama asıl yatırımı, debdebeli sarayda yaptılar imanlarıyla. Sarayda tam mümindiler, bunun sonucu olarak da mağarada mucize nasip etti onlara Allah.

Cenneti, cehennemi, dünyayı, melekleri ve Allah'ı düşünürken şüphesiz ki milyonlarca üyesi olan bir bütünü düşünürüz. Ancak bir şeyi de unutmamız gerekiyor: Bütün bunlar Allah'ındır, ben ise yarın Rabbimin huzuruna tek başıma dikileceğim. Her şeyde en sorumlu benim.

Ümmetimize bir gün Mehdi gelecek mi? Vallahi gelecek. Mesih aleyhisselam gelecek mi? Vallahi gelecek. Çünkü tevatür derecesine yakın hadisler var. Fakat ümmetimizin perişanlığının Mehdi aleyhisselamın gelişile düzeleceğini söylemek, testi kaybetmek demektir ve mağlubiyettir. Doğrusu ise şudur: Evet, ümmet-i Muhammed'i Mehdi aleyhisselam düzelterek ve dilerse Allah, bu ümmetin içinden yiğitlerle de yoluna koyar her şeyi.

Ancak bu, ümmet olarak bir bütün üzerinden söz konusudur. Ben ise Rabbimin huzuruna ümmetin içinden küçük biri olarak çıkacağım ve orada 'ben ve Allah' dışında kimse olmayacak. Ben ve Allah. Şahit bile yok. Şahit el-ayak-göz-kulak olacak. Öyle bir günde ben tek başıma bütün mümin kimliğimle dirileceğim. Tek başıma vereceğim hesap için üç yüz sene sonra çıkacak Mehdi beklenir mi? Hesabı ben vereceksem niye Mehdi bekliyorum ki? Bu ümmetin bir 'mehdi' ihtiyacı varsa o benimdir zaten.

Eğer ümmetimizin mehdi ihtiyacı varsa o biz olmalıyız. Böylece ümmetimizin ismi altında kelepirci hayat yaşayan genç değil, ümmetine hayatını feda eden genç olmuşuz ve imanımız böylece güçlenmiştir.

Dolayısıyla Mehdi bekleyenler ve Mehdileşmek için mücadele edenler vardır. Bu arada bütün dünya başka bir yöne gidiyor ve ben tek kalmışım, deli gibi görülüyorsam bunun da sakıncası yok. Çünkü Maide suresinde Rabbimiz buyuruyor: *عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ* "Siz kendinize bakın. Siz şeriat üzereyseniz sapıkların size bir zararı yoktur."

Bütün vakıflar-bloklar-kitleler-devletler hep karşı taraftaysa ben tek mi kalmış oluyorum? Allah benimseyse nasıl tek kalabilirim? Allah'ın seninle olduğuna inanmıyorsan zaten bir problem var demektir. Allah seninleyse de hiçbir şekilde tek değilsin –yeter ki yaptığın, kafanda uydurduğun değil ashab-ı kiramdan itibaren ümmetin büyük akışı ve sevad-ı azama ait bir iş olsun. Kendi kendine bidat icat ederek İslam'ın senden yana olduğunu vehmetme yeter ki.

Kendimizi test edeceğimiz başka bir gerçek: Ümmetle ilgili mücadelemi sürdürürken gürültü çıkınsın diye mi iş yapıyorum yoksa fertlerin oluşturduğu ümmette ben de bir fert olarak kaliteli mümin olmaya mı çalışıyorum; çünkü ben kaliteli olmadan ümmetim de kalite olamayacaktır, zira herkes başkasına havale ettiğinde görevi, görev ortada kalmış olacaktır.

Ortada sabah namazı meselesi varsa sabah namazına ben gitmeliyim, kimse gelmezse gelmesin velev. Hareket etmek için herkesin hareketini mi bekliyorum yoksa yolda olduktan sonra kimsenin gelip gelmediğini dert etmiyor muyum...

Her şeyin bir başlangıç noktası olmalıdır. Ümmetimizin bu köy/kasaba/şehirdeki başlangıç noktası da ben olabilirim. Madem Allah'ın kitabı ve Peygamber aleyhisselamın sünnetine göre toplum mücadelesi yapıyorum, bunun başlangıç noktası da olmalıyım.

Said Havva rahmetullahi aleyhin 'Cündullah' (Allah Erinin Ahlak ve Kültürü) isimli eserinden özet pasajlar zikredeceğiz. Özellikle bugün ihtiyacımız olan, bütün zamanların ve mekânların imanına sahip mümin genç yetiştirmede çok önemlidir bu kitap. Cidde'deki bir toplantıda müellifi gördüğümde eserinden çok istifade ettiğimi ve onu dualarıma kattığımı söylemiş, elini de öpme fırsatı bulmuştum. Mümkünse Arapçasından, değilse Türkçe çevirisinden muhakkak istifade edilmelidir bu kitabın.

Allah, Said Havva'ya rahmet eylesin. Doğduğu topraklardan uzakta vefat etmeye mecbur kalan mazlum bir muhacirdi.

Maide suresinin 54, Müminun suresinin 1-11 ve 57-61 arası, Enfal suresinin 2-4, Furkan suresinin 63-76 ayetlerinden dersler okuyacağız. 'Cündullah' kitabını da Said Havva bu ayetleri açarak beş yüz sayfa hâline getirdi. Bu ayetleri izah ederken menkıbe-felsefe-yorumla vaktimizi tüketmeyeceğiz, zaten insanlığın bu kadar vakti de kalmamıştır. Saraydan mağaraya, mağaradan Arş'a gitme arzusundaki müminler olarak Allah Teâlâ'nın kime mümin dediğini ve kimi mağarada üç yüz sene hayatta tuttuğunu en iyi Kur'an'ın ve Resûlullah'ın söyleyeceğini bilmeliyiz.

Bütün zamanlar ve mekânlar için iman karakterini bu ayetlerden alacağız ama ayetlerin zihnimize iyice nakşolmasına yardımcı olmak için namazlarda zammı sure olarak okumak kaydıyla ezberlemeliyiz bu ayetleri. Bir hafızın önüne oturup ezberimizi kontrol ettirmeliyiz ki caiz olmayacak şekilde okuyarak vebale girmeyelim. Tefsirlerini de okursak üzerine kaymak sürmüş oluruz. Kendimizi ayda bir test

edebiliriz buradaki ayetler üzerinden; ne kadar artıda ne kadar eksideyiz ve kaç tereddütte duruyor... Hedeflerimize ulaşmaya çalışacağız ve tamamlayamadığımız kısımlar daima hedefimiz olacak. Bütün maddeleri tamamladıktan sonra da süreklileştirmek esas hedefimiz olmalıdır.

Bu ayetler ve Kur'an hakkında genel olarak bilmeliyiz ki, dikkat çekici olması için ünlem/reklâm olmaz Allah'ın sözlerinde. Altı çizili değildirler. Kur'an'da altı çizili bir yer yoktur zira bütün sözlerinin altı çizilidir zaten.

Bu sözler yüzde yüz bize, her birimize söylenmiştir.

Maide suresinin 54. ayeti:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ

“Ey iman edenler, sizden kim dininden dönecek olursa Allah sizin yerinize sevdiği ve onların da Allah'ı sevdiği başkalarını getirir.”

Yani siz dini bir kenara bırakır, şeriatı yok kabul ederseniz Allah'ın mağlup olduğunu zannetmemelisiniz. Atar sizi ve yeni kullar getirir. İsrailoğulları'nı attı da dini mi kaybıldı Allah'ın?

Burada gizli bir ifade de var: Demek ki İslam'ın kaybolmasından önce kaybedilen, Allah'ı sevmek duygusu oluyor. Bu kaybolunca da dinden yuvarlanış süreci başlıyor. “Allah'ın sevdiği ve onların da Allah'ı sevdiği” kullar için dört özellik zikrediliyor ayette. “أَذَلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ” “Müminlere karşı alçakgönüllü ve kâfirlere karşı dimdik dururlar.” “يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ” “Allah yolunda cihat ederler.” “وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ” “Kimsenin kınamasından -protestosundan- da korkmazlar.”

Demek ki 'mağara'daki delikanlıların dört özelliği şunlarmış:

- Müminlere karşı boynun bükük
- Kâfirlere karşı dimdiksin
- Cihat senin görevin
- Protestodan ve kınanmadan çekinmiyorsun.

“Bunu da Allah kime istiyorsa ona vereceği bir lütuf olarak sunuyor size.”

Bu dört kriter üzerinden kendimizi teste tâbi tutmalıyız. Mümin görünce 'şşşt', kâfir görünce 'af edersiniz efendim' diye mi çağırıyoruz hatta bunu ulus politikamız hâline mi getiriyoruz? Kâfirin karşısında alçalmış ve yağcı olmuş, mümine gelince horozlanmış bir politikamız mı var? Böyleyse Allah bizi tarihin çöplüğüne koyar ve yerimize bunun aksini yapanları getirir; müminlere alçakgönüllü ve kâfirlere dik davranan, cihadı seven ve kınanmaktan korkmayanları.

Ve bu da herkese nasip olmaz, Allah dilediği kuluna verir bunu.

Müminun suresinin 1-14. ayetlerinde de başka özellikler sayıyor Allah Teâlâ:

“مُؤْمِنِينَ كَانُوا يُؤْمِنُونَ” “Müminler kurtuldular.” Hangi müminler?

“وَالَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ” “Namazlarında huşu sahibidirler.” Telefonu çalsa duymaz demektir, Allah'la baş başa olabilmek anlamındadır bu.

“وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ” “Boş lakırdılarla uğraşmaz, işlerine bakarlar.” Seninle ilgili olmayan şeye cevap vermemek, bakmamak vardır müminin karakterinde.

“وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ” “Zekâtı verirler.”

“Ancak eşleri İLA عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ” “Namuslarını korurlar.” وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ve cariyeleri olursa onlara karşı iffetlerini korumaları gerekmiyor.” Çünkü aralarında helalleşmiş bir nikâh var.

“Emanetlerini ve sözlerini korurlar.” وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

“Namazlarını korurlar.” وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

Bu surede bir şey dikkatimizi çekmelidir. İkinci ayet (Namazlarında huşu sahibidirler) ile dokuzuncu ayet (Namazlarını korurlar) aslında aynı şey gibi duruyorlar. Ancak namazda huşu sahibi olmak başka namazı kılıp korumak başka bir şey demek ki. Bir kısım insanlar ilkine, diğerleri ikinci kısma takılıp kalacaklar; bunu anlıyoruz.

Bu şartları saydıktan sonra şöyle bitiyor:

أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ “Mirasçılar bunlardır.” Yani baştan beri sayılan niteliklerin sahipleri, Allah Teâlâ'nın vârisleri olurlar. Nereye mirasçı olurlar: هُمُ فِيهَا خَالِدُونَ “Ebedî kalmak üzere Firdevs cennetine mirasçı olurlar.”

Enfal suresinin 2-4. ayetlerinde de mağaraya talip olan gençlerin özellikleri sayılmaya devam ediliyor. Şehirde, okulda, internette, anne-babasının yanında, eşinin karşısında, arkadaşlarıyla piknikte ve bütün zamanlar-mekânlarda geçerli olan mümin genç karakterini zikrediyor Allah.

“Müminler şunlardır...” إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ

إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ şey demektir. Kur'an da bir zikirdir. Kur'an okunurken kaşınan Müslüman var bir de tüyleri diken diken olan var. Güzel sesli hafızdan dinlediğinde dikkatli dinleyen, sesi hoşuna gitmediğinde işine gücüne devam eden var. Allah ise mağaraya girebilecek ve oradan da Arş'a yükselebilecek mümin olarak, Allah'ın adı anılırken kalbi titremeye başlayan arıyor.

“Kur'an ayetleri okunduğu zaman imanı artacak.” Bir ayet okunduğunda ya da o ayetle ilgili bilgiye ulaştığında ‘ama... aslında...’ diye başlayan birisi Enfal suresindeki bu ifadeye göre mümin olabilir mi? Tereddüdü ve Allah'a verilecek cevapları olan, kadınlara niye mirasın az verildiğini sorgulayan bir kadın Enfal suresinin neresine yerleşecek?

“Onlar Rablerine tevekkül ederler.” وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ Bir mümin, sigorta şirketine mi Rabbine mi daha çok güvendiği sorusunu cevaplayamaz bile. Çünkü Rabbimiz ile kullar arasında oluşturulmuş bir liste söz konusu olamaz.

“Namazın hakkı verirler ve Allah ne kadar nimet lütfetmişse o kadar infak ederler.” الَّذِينَ يُعِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Enfal suresinin ayetleri bize beş özellik sayıyor ve ardından أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ “Gerçek müminler bunlardır ve bunlar için Allah katında büyük bir mağfiret ve müjde var” buyuruluyor. Kim için; kalbi ürperen, imanı artan, tevekkül eden, namazın hakkını veren ve Allah için infak edenler için.

Furkan suresinin 63-72. ayetleri arasında da Rabbimiz kimleri mağaralara davet ettiğini ve kimleri Arş'a kabul edeceğini bildiriyor.

“Rahman'ın kulları şunlardır...” وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ

“Yürürken vakar ile yürürler.” وَالَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْناً

وَإِذَا خَاطَبْتَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَاماً “Cahiller onlarla muhatap olduğunda konuşmaz, ‘merhaba’ deyip yola devam ederler.” Sosyal medyada ömür tüketmezler. Düşüp kalktıkları kimseler Allah’ın razı olduğu kullarıdır, seviyesizlerle takılmazlar.

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا “Onların görüntülerinde Allah için secde etmek ve kıyama durmak vardır.” Gece ibadetinde görürsün onları.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا “Cehennem korkusu taşır, bizi cehennemden koru ya Rabbi, derler.” Demek ki Allah’ın iyi kulu olmak, cehenneminden korkmayı gerektiriyor. Bunun için bakarız ki güçlü birer mümin olarak gördüğümüz Ebu Bekir ve Ömer gibi kimseler, herhangi bir sarhoştan ya da günahkârdan daha fazla korkmuşlardır Allah’tan. Sanki cehennem onlar için yaratılmış da başka kimse alınmayacakmış oraya gibi gözyaşı akıttılar.

Hasan Basrî rahmetullahi aleyh diyor: “Bilsem ki Allah cehenneme bir kişiyi koyacak, o benim diye ödüm patlar; bilsem ki Allah cennete bir kişi koyacak, o benim diye umut taşıyım.”

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَعُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا “Harcama yaparken israf da etmez pintilik de yapmazlar.”

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ “Allah’tan başkasına dua etmezler.” Ancak burada şuna dikkat etmeliyiz ki mümin zaten başka bir ilaha tapmaz; fakat nefsinin ve arzusunu putlaştırabilir. İşte bu kullar o putlaştırmayı da yapmazlar.

وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ “Bir ceza dolayısıyla olmadığı sürece hiçbir insanın canına kıymazlar.”

وَلَا يَزْنُونَ “Zina etmezler.”

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ “Yalan sözün şahidi olmazlar.”

وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا “Batıl ve boş bir işle ilgili yerden geçecek olsalar takılmazlar oraya.”

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا “Onlara Allah’ın ayetleri okunduğunda görmez-duymaz kesilmezler.” Çünkü güneş doğdu demektir. Güneş doğduğunda hayat başlar. Mağaradan Arş’a yürüyecek genç için dinlediği ve okuduğu her ayet, o ayetten öncesi ve sonrası diye hayatını ikiye böleceği bir çizgi olur.

Bir mümin için bu ayetler, duyduğu zamandan sonrası için milat olmalı. Çünkü Rabbimiz, “görmez-duymaz kesilmezler” buyurdu. Tıpkı ashab-ı kiram gibi. Her inen ayetle bir davranışlarını düzeltmişlerdi ve hayatlarını ‘Bakara suresinin bir ayetinden öncesi ve sonrası’ diye bölmüşlerdi.

Kur’an bunun için dinlenir.

Bu ayetlerde geçen her bir kelime, saraydan mağaraya giden yolda kilometre taşıdır. Bir tanesi olmasa yol olmaz ve yola devam edilemez.

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا فُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا “Ve onlar Rablerine şöyle dua ederler: Rabbimiz, eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı yap ve bizi muttakilerin önderi kıl.”

Nesil derdi de olacak demek ki. Nesil yetiştirmek ve bu topraklarda Allah’ın şeriatını bilen insanları bırakmak diye bir dert olmalı müminde. ‘Cuma namazı kaçırmayan’ Müslüman seviyesi, bu ayetlerin anlattığı seviyenin çok altındadır.

Muttakilerin imamı olmak için geçirdiğimiz sabır sürecinin sonunda ne olacağını da bir sonraki ayet beyan ediyor:

“أُولَئِكَ يُجْرَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلْقَوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا” Cennet odalarında misafir edilecekler, selam verilecek onlara ve orada ebedî kalacaklar. Ne muhteşem bir kalış yeri olacak onlar için.” Kim için? Bu ayetlerin başında ‘Rahman’ın kulları’ olarak özellikleri sayılanlar için.

Müminun suresinin 57-61. ayetlerinde de Rabbimiz; Arş’a doğru yükselen kadın-erkek kullarının daha dünyadayken alınlarında parlayan delikanlılık karakterlerini tarif ediyor.

“Rablerinin korkusundan dolayı boyunları daima büküktür.”

“Rablerinin ayetlerine imanları tamdır.”

“Rablerine hiçbir şeyde şirkleri yoktur.”

“Ellerinde bir imkân bulunduğu zaman, nasıl olsa Rablerine dönecekleri şuurunda oldukları için, rahat rahat verirler.”

Kendisi ve malının Allah’a ait olduğunu bilip zekât, sadaka ve fitrelerini Allah’ın malını Allah’a vermek zevk ve ciddiyetiyle verirler.

“Bunlar iyi işlerde yarışanlardır.” Demek ki bu sayılan noktaları yakalamak yetmiyor, yarışmak da lazım.

İnsanlar üç yüz senelik bir mucize olarak yaşamayı isterler; ancak bu kolay değildir. Zorluğu aşmak için mücadele eden müminin en büyük yardımcısı Allah’tır. Ankebut suresinin 69. ayetini bu minvalde bir kenara yazmalıyız: “Bizim için gayret ile mücadele edenlere yollarımızı göstereceğiz.”

Mümin gencin de bu ayetleri duyduktan sonraki ilk vazifesi, ‘bu ayetlerden önce-sonra’ olarak hayatını planlamasıdır. Bu takvimi kurduktan sonra Allah da o gencin elinden tutacak ve yardımcısı olacaktır.

Ama bu süreci başlatamazsan, kendi gayretinle baş başa kalmaktır bu ve başarısızlıktır.

وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.